

Η ιστορία του χαρταετού. Τα έθιμα της Καθαρής Δευτέρας

Ναι, τον πετάμε! Τον περνάμε και στα παιδιά μας. Κάθε διατήρηση λαϊκού εθίμου είναι βήμα προς την Ελευθερία. Είναι πράξη δράσης ενάντια στην άχρωμη λαίλαπα του τσιμέντου που σκλαβώνει τη ψυχή μας. Κάθε ματιά στον ουρανό είναι δήλωση Αληθείας. Έχει τόσες μνήμες αυτό το γαλάζιο..

Στην αρχαιότητα, **4^ο αιώνα π.Χ.**, ο μαθηματικός και αρχιμηχανικός **Αρχύτας (440-360 π.Χ.)**, από τον Τάραντα της Νότιας Ιταλίας, καλός φίλος του Πλάτωνα και οπαδός του Πυθαγόρα, χρησιμοποίησε στην αεροδυναμική του τον χαρταετό και λέγεται ότι ήταν ο εφευρέτης του. Ο Αρχύτας θεωρείται ο τελευταίος αλλά και ο σημαντικότερος των Πυθαγορείων. Κείμενα του Αρχύτα λένε ότι μελέτησε και ο Γαλιλαίος.

Ο χαρταετός φαίνεται να άνοιξε για πρώτη φορά τα πολύχρωμα εύθραυστα φτερά του περίπου στα 1000 π. Χ., και έκτοτε δεν έπαψε να χρωματίζει με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο τον ουράνιο θόλο, από την Ανατολή έως τη Δύση.

Από την Κίνα, φτιαγμένος από μετάξι και μπαμπού, με τη μορφή του δράκου που ήταν ιερό, θεικό σύμβολο, αντικείμενο θαυμασμού και λατρείας για τον λαό, πέταξε μακριά.

Πέταξε στην Κορέα κι από εκεί στην Ινδονησία και τη Μαλαισία, για να φτάσει στην Ιαπωνία, όπου εμπλουτίστηκε με περισσότερο έντονα χρώματα και πήρε τη μορφή των αυστηρών Σαμουράι. Στη Βόρεια Ινδία, εδώ και χιλιάδες χρόνια, οι αιθέριοι χορευτές υποδέχονται την άνοιξη, σε γιορτές που έχουν τις ρίζες τους στην ινδουιστική μυθολογία. Τον 4ο π.Χ. αι., στην αρχαία Ελλάδα, σύμφωνα με τις πηγές, ο αρχιμηχανικός Αρχύτας του Τάραντος χρησιμοποίησε στην αεροδυναμική του τον αϊτό. Παλαιότερη αναφορά θα μπορούσε να θεωρηθεί η

απεικόνιση σε ελληνικό αγγείο της κλασικής περιόδου μιας κόρης που κρατά στα χέρια της λευκή σαΐτα δεμένη με νήμα, ένα είδος αϊτού δηλαδή, και την οποία ετοιμάζεται να πετάξει. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρήση του χαρτιού δεν ήταν ακόμη γνωστή, εικάζουμε ότι τα χρόνια εκείνα, τα όποια πειράματα ή παιχνίδια με αϊτούς θα πρέπει να τα έκαναν με πανί, αντίστοιχο με αυτό που χρησιμοποιούσαν στα πλοία έως και τα μεσαιωνικά χρόνια. Πολύ αργότερα, ο Μάρκο Πόλο, γυρίζοντας από τα ταξίδια του, φέρνει το χαρταετό στη Μεσαιωνική Ευρώπη.

Ο χαρακτήρας του εξαγνισμού, τον οποίο πολλοί απέδιδαν στο πέταγμα του χαρταετού, με τον καιρό γίνεται απολαυστικό παιχνίδι, επιστημονική έμπνευση και πηγή μιας διαρκούς ικανοποίησης του ανθρώπου για την υποταγή της ύλης στα πιο ευφάνταστα και τολμηρά του όνειρα. Ο χαρταετός, στη μακραίωνη ιστορία του, χρησιμοποιήθηκε ποικιλοτρόπως: για τη μέτρηση της Θερμοκρασίας και της ταχύτητας των ανέμων, για μελέτες της ατμόσφαιρας και του ηλεκτρισμού, αλλά ακόμα και για αεροφωτογραφίες. Έσωσε ναυαγούς, έστειλε στρατιωτικά σήματα, κίνησε κάρα, ακόμα και αυτοκίνητα.

Στην ιστορική διαδρομή του αγαπημένου χαρταετού, συνέβησαν πολλά και διάφορα:

- Το 1749 ο Σκωτσέζος μετεωρολόγος Alexander χρησιμοποίησε χαρταετούς με θερμόμετρα, προκειμένου να καταγράψει και να μελετήσει τις θερμοκρασιακές μεταβολές σε μεγάλο υψόμετρο.

- Το 1752 ο Βενιαμίν Φραγκλίνος εκτέλεσε το διάσημο πείραμα με τον χαρταετό, προκειμένου να αποδείξει ότι οι αστραπές δεν είναι τίποτα άλλο παρά στατικός ηλεκτρισμός.

Τα χρόνια 1799-1809, ο σερ George Cayley άρχισε να πειραματίζεται με τους χαρταετούς, προκειμένου να κατασκευάσει μια μηχανή που να έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει ανθρώπους στον αέρα. Και τα κατάφερε! Το 1853 πέτυχε να πετάξει το πρώτο ανεμοπλάνο, που μπόρεσε να σηκώσει το βάρος ενός ατόμου για σαράντα ολόκληρα δευτερόλεπτα.

- Το 1833 ένας Βρετανός, αυτή τη φορά, μετεωρολόγος, χρησιμοποίησε τους χαρταετούς για να ανυψώνει ανεμόμετρα, ώστε να καταγράφει και να μελετά τις ταχύτητες των ανέμων στα διάφορα υψόμετρα.

- Το 1887 ο E. B. Archibald τράβηξε τις πρώτες αεροφωτογραφίες χρησιμοποιώντας χαρταετούς

Ιστορίες για χαρταετούς...

- Κατά τη διάρκεια της δυναστείας των Χαν, ένας στρατηγός χρησιμοποίησε έναν χαρταετό μ' έναν ιδιαίτερα έξυπνο και ενδιαφέροντα τρόπο. Προκειμένου να καταλάβει με τον στρατό του ένα παλάτι, έπρεπε να σκάψει ένα υπόγειο τούνελ. Μη γνωρίζοντας, όμως, το μήκος που θα έπρεπε να έχει το τούνελ, πέταξε τον χαρταετό έως πάνω από το παλάτι, κρατώντας την άκρη του νήματος στο σημείο απ όπου θα ξεκινούσε το τούνελ, και έτσι έκανε τους απαραίτητους σχετικούς υπολογισμούς.

- Παλαιότερα, στην Κίνα, στην Κορέα και στην Ιαπωνία, πίστευαν ότι οι χαρταετοί είχαν τη δυνατότητα να διώχνουν τα κακά πνεύματα, γι' αυτό και το πέταγμά τους, ακόμη και σήμερα, προϋποθέτει ολόκληρη τελετουργία. Σύμφωνα με

κάποια παράδοση μάλιστα, μια νύχτα ένας Ιάπωνας στρατηγός πέταξε πάνω από το στρατόπεδο των εχθρών του έναν χαρταετό γεμάτο κουδούνια, με αποτέλεσμα οι εχθροί να νομίσουν ότι τους επιτέθηκαν τα κακά πνεύματα και να το βάλουν στα πόδια.

- Ο αυτοκράτορας της Κίνας Γουέν Χσουν έκανε πειράματα πτήσεων με αετούς φτιαγμένους από μπαμπού, χρησιμοποιώντας για επιβάτες τους κρατούμενους του. Οι τυχεροί που επιζούσαν κέρδιζαν την ελευθερία τους.

- Ο Μάρκο Πόλο περιγράφει τους χαρταετούς και τις επικίνδυνες επανδρωμένες πτήσεις τους. Πολύ γρήγορα, στην Ιαπωνία απαγορεύτηκαν οι χαρταετοί πάνω από ένα μέγεθος, ώστε να αποφεύγονται τα επανδρωμένα μοντέλα και οι κίνδυνοι που συνεπάγονταν.

Οι χαρταετοί και χώρες...

Σε κάθε χώρα, το πέταγμα του χαρταετού παίρνει μια εντελώς διαφορετική διάσταση, καθώς με διάφορους τρόπους, συσχετίζεται με τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου. Πάντως, είτε ως παιχνίδι και συνήθεια του χθες είτε ως παιχνίδι του σήμερα μα και του αύριο, το πέταγμα του χαρταετού έχει τη δύναμη, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους του έτους για κάθε χώρα, να ξεσηκώνει σε όλο τον κόσμο μικρούς και μεγάλους και να τους παρασύρει σ' ένα διαφορετικό, αλλά πάντοτε πολύχρωμο πανηγύρι χαράς.

Για παράδειγμα, στην Κίνα διοργανώνονται κάθε χρόνο διαγωνισμοί για την ανάδειξη του πιο όμορφου χαρταετού οι περισσότεροι από τους χαρταετούς αυτούς, όχι μόνο αναπαριστούν δράκους, ψάρια, πουλιά και άλλα αιώνια σύμβολα της μακρινής Ανατολής, αλλά συχνά έχουν ενσωματωμένες σφυρίχτρες ή σωλήνες που μπορούν να βγάζουν μουσικούς ήχους χάρη στον αέρα που περνά από μέσα τους, δημιουργώντας έτσι ένα μαγευτικό υπερθέαμα εικόνας και ήχου.

Στην Οσάκα της Ιαπωνίας, κάθε χρόνο, την Πέμπτη ημέρα του Μαΐου, οι μικροί Ιάπωνες περιμένουν με αγωνία το Κοντομόνο—χι ή αλλιώς τη Μέρα των Παιδιών. Εκείνη την ημέρα, οι οικογένειες που έχουν μικρούς γιους συνηθίζουν να ανεμίζουν στον κήπο πολύχρωμες κορδέλες και πελώριους χαρταετούς σε σχήμα κυπρίνου, που τους έχουν δέσει σ' ένα μεγάλο στύλο από μπαμπού μ' έναν ανεμόμυλο στην κορυφή του.

Οι γιρλάντες και οι χαρταετοί-κυπρίνοι συμβολίζουν την οικογένεια: ο πρώτος χαρταετός τον πατέρα, ο δεύτερος τη μητέρα και ο τρίτος το παιδί-γιο. Ο κυπρίνος είναι ένα δυνατό και γερό ψάρι, γνωστό για την ενεργητικότητα και την αποφασιστικότητά του, καθώς κολυμπάει κόντρα στο ρεύμα και πετάγεται ψηλά

πάνω από την επιφάνεια του νερού. Έτσι, ο κυπρίνος αποτελεί ένα καλό παράδειγμα για τους μικρούς Ιάπωνες, που πρέπει να μάθουν και εκείνοι να ξεπερνούν κάθε εμπόδιο της ζωής με δύναμη και αποφασιστικότητα.

Ωστόσο, μια από τις πιο εντυπωσιακές γιορτές των αιθέριων αιώνιων χορευτών πραγματοποιείται εδώ και χιλιάδες χρόνια στη Βόρεια Ινδία και παίρνει μοναδικές διαστάσεις στη γιορτή "Basant" η γιορτή γίνεται για την υποδοχή της άνοιξης κάθε Φεβρουάριο στη Λαχώρα στο σημερινό Πακιστάν και αντανακλά παγανιστικές συνήθειες του παρελθόντος. Πρόκειται για ένα ξέφρενο γλέντι, το οποίο προσμένουν με μεγάλη ανυπομονησία μικροί και μεγάλοι. Σε αυτή τη γιορτή, όλοι λαχταρούν να κατακτήσουν με τον χαρταετό τους τον ουρανό, πράγμα που θα τους εξασφαλίσει η χρήση των πιο καλών υλικών, και ιδιαίτερα του ανθεκτικότερου σπάγγου, ο οποίος επικαλύπτεται με σκόνη γυαλιού. Μαζί με τα υλικά, αυτό που καθορίζει τη νίκη είναι η έξυπνη άμυνα, οι δυναμικές επιθέσεις και οι επιδέξιοι χειρισμοί που γίνονται κυρίως από τις τaráτσες των σπιτιών.

Η ομορφιά που προσφέρουν την ημέρα οι εκατομμύρια πολύχρωμοι χαρταετοί συνεχίζεται και τις νύχτες, καθώς συνεχίζεται και το παιχνίδι, με ολόλευκους χαρταετούς, λουσμένους όχι μόνο στο φως του φεγγαριού, αλλά και στο φως που πλημμυρίζει την πόλη, ειδικά για την περίπτωση

Χαρταετών ονόματα...

- Στα αγγλικά, η λέξη «Kite» είναι συγχρόνως το όνομα ενός υπέροχου πουλιού.
- Στα ιαπωνικά, η λέξη «taco» σημαίνει «χταπόδι». Προφανώς, οι Ιάπωνες επέλεξαν αυτό το όνομα για τον χαρταετό τους, επειδή μοιάζει με χταπόδι, καθώς πετά με τη βοήθεια πολλών νημάτων, τα οποία εξασφαλίζουν την κίνηση τού συνήθως περίπλοκου σχήματός του.
- Στα μεξικανικά, η λέξη «paralote», σημαίνει ταυτόχρονα «πεταλούδα».
- Στα γερμανικά, η λέξη «Drachen» σημαίνει «δράκος». Προφανώς, η ονομασία αυτή καθιερώθηκε από τα χρόνια που οι γερμανικοί χαρταετοί είχαν μορφή άγριων ζώων που εκτόξευαν φωτιά από τα στόματά τους.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι τα ονόματα των χαρταετών δεν είναι διαφορετικά μόνο από χώρα σε χώρα, αλλά πολλές φορές και από περιοχή σε περιοχή μέσα στην ίδια χώρα. Για παράδειγμα, στην Ελλάδα, τον χαρταετό στη Θράκη τον λέμε και πετάκι, στα Επτάνησα και Φύσουνα, ενώ γενικά τους εξάγωνους αίτους τους λέμε και σμυρνάκια.

Για τα ελληνικά κούλουμα, ο χαρταετός κατασκευαζόταν πάντα από τα ίδια τα παιδιά, με ή χωρίς τη βοήθεια των δικών τους, με απλά υλικά, όπως χαρτί, καλάμι ή λεπτό πηχάκι, σπάγγο και εφημερίδες και με περισσεύματα από τις αποκριάτικες κορδέλες.

Πηγές:<http://dim-sapon.rod.sch.gr>

www.sofoscrete.blogspot.com

<http://olympia.gr>

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΑΡΤΑΕΤΟΥ.

Ο χαρταετός είναι μια κατασκευή με ελαφριά υλικά που σκοπό έχει να πετά ψηλά στον ουρανό με τη βοήθεια του αέρα.

Η χειροποίητη κατασκευή του στην Ιαπωνία και την Κίνα, είναι μια πραγματική ιεροτελεστία.

Αρχικά ο χαρταετός κατασκευαζόταν με ξύλινο σκελετό και χαρτί. Στην εποχή μας κατασκευάζονται είτε από ξύλο, είτε από πλαστικό και ντύνονται με πλαστικό. Δεν λείπουν βέβαια και οι χειροποίητοι που είναι φτιαγμένοι με καλάμια.

Σήμερα κατασκευάζονται χαρταετοί σε μια τεράστια ποικιλία σχημάτων και χρωμάτων, ακόμα και σε συσκευασία τσέπης. Στη χώρα μας το πιο παραδοσιακό σχήμα που έχουν είναι με εξάγωνο σκελετό.

Ο μεγαλύτερος χαρταετός του κόσμου είναι ο Megabite που έχει διαστάσεις 55X22 μέτρα (δηλ. 630 τετραγωνικά μέτρα).

Οι πιο γνωστοί κατασκευαστές χειροποίητων χαρταετών στη χώρα μας ήταν και είναι ο Θανάσης Βαλσάμης από τη Νέα Ιωνία, ο Δ. Γαβράς από τους Αγίους Αναργύρους, οι αδελφοί Κελαηδή από τον Άγιο Φανούριο, ο Κώστας Παναγιωτόπουλος από τα Περιστέρα, ο Χρήστος Πετρόπουλο ο Μανώλης Χαβιαράς από το Περιστέρι. Ανάμεσα σ' αυτούς πρέπει να μπει και ο ζωγράφος **Αλέξης Ακριθάκης**, ο οποίος υπήρξε δεινός κατασκευαστής χαρταετών.

Τα βασικά στοιχεία ενός χαρταετού είναι : ο **κεντρικός άξονας** ή **ραχοκοκαλιά, η**, γύρω από τον οποίο κατασκευάζεται ο χαρταετός, οι **βοηθητικοί άξονες** που τοποθετούνται σταυρωτά πάνω από τον κεντρικό άξονα. Οι βοηθητικοί άξονες μπορεί να είναι καμπυλωτοί. Ο κεντρικός άξονας και οι βοηθητικοί άξονες λέγονται και **βέργες, οι ή ράβδοι, οι. Οι μύτες των αξόνων. Το πλαίσιο** ή **σκελετός**, ο οποίος λέγεται και **σταυρός**, καθώς πολλές φορές έχει το σχήμα του, που είναι ο κεντρικός άξονας με τους βοηθητικούς άξονες, ενωμένους με σπάγκο και αποτελούν **το σχήμα** του χαρταετού πάνω στο οποίο τοποθετείται **το ιστίο** ή **κάλυμμα** ή **ντύμα. Το χαλινάρι** ή **ζύγια** όπως ακούγονται κυρίως, που αποτελούνται από ένα ή περισσότερους σπάγκους στερεωμένους στον κεντρικό ή τους βοηθητικούς άξονες και μας βοηθάει να ελέγχουμε τον χαρταετό όταν πετάει και είναι 70cm – 80 cm περίπου. **Τον κρίκο** για τα ζύγια. **Το σπάγκο** ή

σκοινί, που αρχίζει από το χαλινάρι και ξετυλίγεται για να πετάξουμε τον χαρταετό. **Την ουρά**, που είναι μια μακριά λουρίδα από χαρτί ή πλαστικό ή σπάγκος με δεμένα πάνω του κομμάτια χαρτιού ή πλαστικού ή είναι φιόγκοι και μας βοηθάει στην ισορροπία του χαρταετού στον αέρα. **Την καλούμπα** ή **κουβάρι**, το όπου δένουμε το σκοινί και το τυλίγουμε. **Τη θηλιά της καλούμπας** ώστε να μη μας φύγει ο σπάγκος.

Ένας καλός χαρταετός πρέπει να έχει **καλά τα ζύγια της καλούμπας, το μέγεθος της ουράς και τα ζύγια της ουράς.**

Το χαρτί (συνήθως με ζωηρές αποχρώσεις) ή το πλαστικό που ντύνουμε τον χαρταετό πρέπει να μην είναι και πολύ λεπτό γιατί με την αντίσταση του στον αέρα θα σχιστεί.

Για να πετάξει ο χαρταετός πρέπει να τρέξει κάποιος λίγο και να τον αφήσει, ενώ ο δεύτερος που κρατά την καλούμπα (σκοινί) πρέπει να αφήνει συνεχώς σκοινί. Αν ο αέρας είναι καλός σύντομα θα τον δείτε να χορεύει στον ουρανό.

Για να είμαστε ασφαλείς και να μη διατρέχουμε κανένα κίνδυνο, πρέπει να επιλέγουμε τόπους ανοιχτούς, απλόχωρους, χωρίς γκρεμούς και ηλεκτροφόρα σύρματα.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΑΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Η **Καθαρά Δευτέρα** σηματοδοτεί τη λήξη της αποκριάς και την έναρξη της νηστείας.

Η αφετηρία της Σαρακοστής είναι για τη χώρα μας μια ιδιαίτερη μέρα και γιορτάζεται κατά κύριο λόγο με διάφορα σαρακοστιανά εδέσματα, με την παραδοσιακή λαγάνα, την ταραμοσαλάτα και τις ελιές.

Την ημέρα αυτή συνηθίζονται οι εκδρομές σε κοντινούς προορισμούς, άλλωστε είναι μια γιορτή που ταιριάζει περισσότερο στην επαρχία με φόντο τη φύση και το πράσινο.

Η χαρά όλων αλλά ιδιαίτερα των παιδιών είναι το πέταγμα του χαρταετού που θέλει ιδιαίτερη μαστοριά και ιδανικές καιρικές συνθήκες φυσικά. Κάποιες πληροφορίες ερμηνεύουν το πέταγμα του χαρταετού σαν την επιθυμία του ανθρώπου να διώξει μακριά το κακό.

Η Καθαρά Δευτέρα ονομάστηκε έτσι από τον χριστιανικό λαό και σημαίνει πνευματική και σωματική "κάθαρση". Επίσης μια άλλη εκδοχή είναι πως ονομάστηκε έτσι επειδή οι νοικοκυρές καθάριζαν τα σκεύη τους όλη μέρα από το φαγοπότι της αποκριάς. Μια χαρακτηριστική λέξη που χρησιμοποιούμε είναι τα Κούλουμα που είναι η καθαροδευτεριάτικη έξοδος και το πέταγμα του χαρταετού. Κατά τον Νικόλαο Πολίτη, πατέρα της ελληνικής λαογραφίας, τα κούλουμα προέρχονται από τη λατινική λέξη Culumus που σημαίνει αφθονία αλλά και το τέλος, δηλαδή το τέλος της αποκριάς. Ότι κι αν σημαίνει όμως η λέξη αυτή στις μέρες μας είναι ημέρα διασκέδασης, φαγητού και οικογενειακής συνύπαρξης.

Έθιμα της Καθαρής Δευτέρας σε όλη την Ελλάδα

Βόνιτσα, το έθιμο του "Αχυρένιου Γληγοράκη"

Ο Γληγοράκης λέγεται ότι ήταν ψαράς και απαρνήθηκε τη θάλασσα ψάχνοντας τη μοίρα του στη στεριά. Οι σημερινοί ψαράδες της Βόνιτσας καταδικάζουν αυτήν του την πράξη και κάθε τέτοια μέρα τον τιμωρούν. Φτιάχνοντας λοιπόν έναν αχυρένιο ψαρά, τον δένουν σ' ένα γαίδαρο και τον γυρνούν σε όλο το χωριό. Όσο περνά η μέρα στήνουν μεγάλο γλέντι με τραγούδι και χορό και στη συνέχεια ρίχνουν τον καημένο τον Γληγοράκη σε μια βάρκα που φλέγεται στ' ανοιχτά.

Ο "Βλάχικος Γάμος" της Θήβας

Το έθιμο αυτό χρονολογείται από το 1830 και έχει να κάνει με τα προξενιά που γίνονταν τότε. Σήμερα πραγματοποιείται παραδοσιακά με το ξύρισμα του γαμπρού και το στόλισμα της νύφης η οποία στην πραγματικότητα είναι άνδρας! Παράλληλα όλοι οι παρευρισκόμενοι γιορτάζουν τα Κούλουμα με σατιρικά τραγούδια και πολύ χορό.

Το έθιμο των Μουντζούρηδων στον Πολύσιτο της Βιστωνίδας.

Εδώ η προετοιμασία ξεκινά από την προηγούμενη μέρα με την παρασκευή της παραδοσιακής Λαγάνας και το βράσιμο της φασολάδας από τις γυναίκες του χωριού, για να προσφέρουν στους επισκέπτες τους την επόμενη μέρα. Τους επισκέπτες τους περιμένει μια έκπληξη, αφού τους υποδέχονται δύο μεταμφιεσμένοι οι οποίοι προσπαθούν να τους μουντζουρώσουν με την καπνιά από το καζάνι που έβραζε η φασολάδα έτσι ώστε όλοι να γιορτάσουν την Καθαρή

Δευτέρα μασκαρεμένοι!

Το έθιμο του "Αγά" στα Μεσά της Χίου.

Το έθιμο του Αγά έχει ρίζες από την Τουρκοκρατία και μέχρι σήμερα είναι το ίδιο διασκεδαστικό την ημέρα της Καθαρής Δευτέρας. Ο Αγάς εισβάλλει στο χωριό με τη συνοδεία του και παίρνει θέση στην κεντρική πλατεία. Εκεί μαζεύεται ο κόσμος όπου "δικάζεται" για διάφορα παραπτώματα που του καταλογίζονται και πληρώνει το ανάλογο πρόστιμο! Από αυτή τη διαδικασία δε γλιτώνει κανείς από τους παρευρισκόμενους. Τα χρήματα που μαζεύονται από τα υποτιθέμενα πρόστιμα καταλήγουν στο ταμείο του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού. Ένα πρωτότυπο έθιμο με πολύ χιούμορ και κοινωφελές έργο παράλληλα.

Πηγές: http://www.hotelsline.gr/root/newhotel/mx/m_Ellas_kathara.asp

www.ourgreektv.blogspot.com

<http://olympia.gr>